



Kontakty z Mediami i
Informacja

Sąd Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 72/10
Luksemburg, 6 lipca 2010 r.

Wyroki w sprawach T-342/07 i T-411/07
Ryanair Holdings plc i Aer Lingus Group plc / Komisja

Zakaz nabycia Aer Lingus przez Ryanair jest ważny

Sąd utrzymał też w mocy decyzję Komisji odmawiającą nakazania Ryanair pozbycia się mniejszościowego pakietu akcji Aer Lingus

Po prywatyzacji Aer Lingus przez rząd irlandzki w 2006 r. Ryanair nabył 19,16% akcji tej spółki. W dniu 23 października 2006 r. Ryanair ogłosił publiczną ofertę nabycia wszystkich akcji Aer Lingus, a tydzień później zgłosił Komisji, zgodnie z rozporządzeniem w sprawie koncentracji¹, zamiar nabycia. W czasie obowiązywania publicznej oferty nabycia Ryanair nabył inne akcje i w dniu 26 listopada 2006 r. posiadał 25,17% kapitału Aer Lingus.

W dniu 27 czerwca 2007 r. Komisja wydała decyzję² uznającą, że projekt nabycia Aer Lingus przez Ryanair był niezgodny ze wspólnym rynkiem. Ryanair wniósł do Sądu skargę na tę decyzję. Po wydaniu decyzji przez Komisję Ryanair nabył kolejne akcje, wskutek czego jego udział w kapitale Aer Lingus wyniósł 29,3%.

Zarówno w toku postępowania, które doprowadziło do wydania decyzji zakazującej koncentracji, jak i po wydaniu tejże decyzji Aer Lingus wniósł do Komisji o nakazanie Ryanair, by ten pozbył się wszystkich posiadanych przez niego akcji Aer Lingus. Komisja odmówiła uwzględnienia tego wniosku w decyzji z dnia 11 października 2007 r., wskazując, że nie jest uprawniona na podstawie rozporządzenia w sprawie koncentracji do nakazania Ryanair, by pozbył się akcji, podczas gdy planowane nabycie nie doszło do skutku, a Ryanair posiadał jedynie mniejszościowy pakiet akcji, który nie pozwalał mu na sprawowanie kontroli *de iure* lub *de facto* nad Aer Lingus. Aer Lingus wniósł do Sądu skargę na tę decyzję. Postanowieniem z dnia 18 marca 2008 r. prezes Sądu oddalił złożony równolegle przez Aer Lingus wniosek o zastosowanie środków tymczasowych mających uniemożliwić Ryanair wykonywanie prawa głosu.

W wydanych dziś wyrokach **Sąd utrzymał w mocy obie decyzje Komisji.**

W odniesieniu do decyzji zakazującej koncentracji, Sąd stwierdził, że żaden z argumentów podniesionych przez Ryanair nie pozwala na podważenie poczynionych przez Komisję w tej decyzji ustaleń, zgodnie z którymi koncentracja utrudniłaby znacząco skuteczną konkurencję w wyniku stworzenia pozycji dominującej na wielu rynkach w odniesieniu do połączeń z lub do Dublina, Cork i Shannon. Takie pozycje dominujące są albo monopolistyczne, albo bardzo poważne i wystarczają, jako takie, by potwierdzić wniosek Komisji, że koncentracja powinna zostać uznana za niezgodną ze wspólnym rynkiem.

Ponadto Ryanair nie przedstawił argumentów pozwalających podważyć ocenę Komisji, że zobowiązania zaprezentowane w toku postępowania administracyjnego – niektóre bardzo późno – nie byłyby w stanie zapobiec w sposób wiarygodny i trwały utrudnieniom konkurencji wynikającym z koncentracji.

Odnosnie do decyzji odmawiającej nakazania Ryanair pozbycia się akcji, Sąd stwierdził, że zgodnie z rozporządzeniem w sprawie koncentracji nabycie pakietu akcji, który nie pozwala, jako taki, na sprawowanie kontroli nad spółką, to znaczy nie zapewnia możliwości wywierania

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw.

² Decyzja C (2007) 3104 z dnia 27 czerwca 2007 r. (sprawa COMP/M.4436 – Ryanair/Aer Lingus).

decydującego wpływu na działalność przedsiębiorstwa, nie stanowi koncentracji uznawanej za przeprowadzoną, o której mowa w tym rozporządzeniu. Z uwagi na brak objęcia faktycznej kontroli przez Ryanair nad Aer Lingus, udział Ryanair nie może być traktowany jako przeprowadzona już koncentracja, która upoważniałaby Komisję do podjęcia działania. W tych okolicznościach Sąd stwierdził, że Komisja uzasadniła w sposób wystarczający pod względem prawnym i faktycznym swoją decyzję odmawiającą nakazania Ryanair pozbycia się akcji Aer Lingus.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

Pełne teksty wyroków w sprawach [T-342/07](#) oraz [T-411/07](#) są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793